

Nemere csuca felől süvöltött a vihar, maga előtt tolvaj az ijjesztő fekete felhőgömbölyöket. Már a tél beköszöretésétől lehet tartani, midőn a délnyugati szél erejét vette észkei testvéreinek; a küzdelemben utóbbi diadalmaskodott s csütörtökön f. hó 23-án néhány óráig csendes eső áztatta megyénk területének északi részét. A más részekben azonban hiába várják az aggódó gazdák az esőt, mely a rendkívül kiszáradt földet megéltassa. Valóságos csoda, hogy a vetések ennyire is kikelték ebben a szárazságban. Az egerek annyira elszaporodtak emiatt, hogy csakugy nyújszög fölök a talaj s daczára a ragadozó madarak óriási számának nincs kiútás az apró rágcsálóktól való megszabadulásra mindaddig, a míg egy fagyos eső fészkeikbe nem fojtja őket. (Lapunk zártakor az eső megindult.)

— **Megrendítő dráma** folyt le a napokban Kézdi-Vásárhelyt. Az eset, mely különben nem ritkaság, de mindig megrázkóltató, a következő: R. Kata, csinos szép leány volt Bácskában, hol ki tudja miféle gyönyörű viszony után bajba került s hogy szülői és ismerősei szemrehányását kikerülje, a háztól elbujdosott s szaporítá szüleit azon szerencsétlen páriáknak, kik az éjlepe alá rejtik búneiket. Az ifju hölgyet egyik város után a másik város fogadta be, míg a mult hetekben Kézdi-Vásárhelyre jutott el. Szerencsétlen helyzete összehozta egy ottani kereskedő ifjával, Winteritztel. Az ismeretségből kevés idő alatt benső szerelmi viszony lett. A leány megúván eddigi bűnös életét, örömmel kapott az alkalmon, mely őt az undok fészekből kiszabadítja s visszaadja a társadalomnak. Az ifju nőül akarta venni R. Katát. Winteritz anyja azonban e házasságra semmiképpen nem egyezett meg. A fiú könyörgésre fogta a dolgot. Nem használt semmit. E közben egy brassyói intézet tulajdonosa cserében át akarta vinni Katát K. V. helyéről s a leánytának engedelmeskedni kellett volna. Az ifju tehát borzasztó tette határozta magát. Kihívta mult kedden a leányt az ugynevezett „papok kertjébe” s ott revolvert húzván elő, keresztül lötte kedvesét, ki rögtön összerogyott s azonnal meghalt. Majd saját szívére irányozta a másik lövést, mely azonban már nem okozott rögtöni halált. A lövésre először a holttestet s végződ ifju hazaszállították. A nőt szíve közepén találta a lövés, s egyetlen csepp vér sem folyt ki a sebből. Másnap általános részért mellett eltemettetett. Az ifju még seibeiben kínlódik; életéhez azonban nincs remény.

A világ legszegegyebb asszonya. Eugénia császárné tudva völegye a skótországi Aberlodge kastélyba vonult vissza az angol királynő kívánságára, hogy az őznek utolsó szép napjait ott élvezze. E kastély szomszédja Balmoralnak, a Victoria királynő kastélyának. Aberlodge középnagyságu ház, melyre csak régi tornya miatt illik rá a kastély név. Butorzata is a leg egyszerűbb. Az első emeleten van a fogadó terem. A császárné soha sem, de Lermintat k. a. és Bassano herceggel, e két hű ember, kik a császárné mostani szerencsétlenségben sem hagyták el, — töltik itt az egyhangú estéket. A háztartást Ullmann, az elhunyt herceg szolgálja egészséi ki, mint háztartásos. Ha még a két szobalányt s két szolgát megemlítjük, akkor „császári” háztartás minden tagját felsoroltuk. — A császárné a legcsöndesebb és csöndes környezet közül. — Reggel 10 órakor lassan lehalad a lépcsőkön a halvány asszony, s olyan helyen, hol a nap süti, leül, vagy igazabban leeroskad a padra. Mozdulatlan elmereng olyankor a hulló, sárga falevelek fölött, s a nap sugarak, melyek végigrezgenek arcán, ruháján, nem tudnak behatolni a szívébe. Ott örök éj van. Néha Bassano herceggel, s társalkodónőjével, beszélget, de csakhamar komor némaságba süllyed vissza, s fátályozott szemekkel néz a távolba órahosszat. Mintha a halottakkal beszélne. Délben Bassano herceggel, s Lermintat kisasszonnyal ebédel, s néha ráveszik ilyenkor, hogy kiköcsözjék. Onnan visszavérve többek nem hagyja el szobáját naphosszat. — Mondták, hogy a császárné kolostorba megy, minek tenné; ez az élet több, mint kolostori. Csak Victoria királynő látogatását fogadja. A császárné külseje különben nem változott meg anyira, mint hinni lehetne; halvány és sovány ugyan, de arcvonásain még mindig meglátszik a régi szépség. Már chlorhydret nélkül is el tud aludni, — nyugodtabb lett, mint Chislehurstben. — Természetesen gyakran elfogja a régi fájdalom, rettentő kétségbeesés, melynek kitörései szívrozesztők, de ismét csak beáll a mély, a siri nyugalom.

— **Árvíz.** Ez a folyó év ugy látszik feladatává tette, hogy emléket kitorötheljen vésse be az idők történetébe. A Szedegert ért árvíz veszély nem olyan régen mult dolog, a folyton ismétlődő földrengések rombolásaikkal, szinte a napi rendezet tartoznak. És most ujjalag Spanyolhon két éve alatt két életra a panasz, melyet ezek ajka hangoztat a romboló elem, a víz hatalmáról. Madridból jelentik a szomorú hírt, hogy mult hét napig egy heves orkán megnyitá az ég csatornáját és az eső féktelen árrá változtatta át Andaluzia, Alicante Murcia és Malaga tartományok folyóit. A víz rohamosan nőtt és csakhamar ellepte a lakházakat is, számos község és több vasuti vonalok estek áldozatul. Murcia tartományban a kormányzói jelentés szerint 300 emberélet vesztett

oda. A mintegy 120 mértföldnyi vízgy, hol a víz pusztított, rémítő károk színhelye, melyek alacsony értékelve is tulhaladják a 30 millió forintot. A vasuti közlekedés teljesen szünetel. A spanyol király személyesen teend látogatást a suttort vidékeken.

A **c z i m b a l o m** hódit külföldön is. Nem régiben a walesi herceg hangverseny-mesere rendelt meg pedál-czimbalmot Schunda udv. hangszergyárosnál, Ujabbán pedig — mint a „Föv. Lapok” írják — Mr. Georg Newbery Londonból tudakozódott nála a czimbalom kezeléséről. Newbery ugyanis — mint a „Föv. Lap.”-ban olvassuk — a párisi világtárlat végén rendezett nagy sorsjátékot nyerte Schundának ott kiállított szép czimbalmát. Kérdézősködő levélét hibátlan magyar címzéssel küldte el Schundának, ki azonnal utnak indította számára Allaga Géza czimbalom-iskoláját czimbalomverőkkel együtt.

— **Vasuti baleset.** Minap éjjel Czeglédén a tiszavidéki vaspályatársaság 3. és 103. számú vegyes vonatai összeállítása, illetve tolatása alkalmával, midőn a cs. k. oszt. államvaspályatársaság 11. számú vonatának mozdonya az aradi vonatot az oszt. államvasuttársaság közgeinek közbenjárásával visszatolva, a többi összetartozó vonatokkal összeállítani akarta, a váltó rozálítása következtében a debreczeni vonatot meghorzsolta, és azzal össze ütközött. Öt különböző teher- és a mozgó posta egy kocsija többé-kevésbé sérüléseket szenvedett, szerencsére ember élet nem esett áldozatul, mi csak azon kedvező körülménynek köszönhető, hogy a tolatás alkalmával a szemlykocsik hátul voltak, az utasok legnagyobb része az állomási vendéglőben étkezett. Ez összeütközés folytán az esti vonat másfél órai késéssel szenvedett.

— **Derékéletmentő.** Megrendítő eset történt a minap Nagyváradon. Felvinczi katonavárosi cizmadia négy kis gyermeke egy szekéren jött a szüretől s a Körösön átkeltükben az ár magával ragadta a kocsit s a benne ülőket. A kocsi a két nagyobb gyermekkel szerencsésen a partra jutott, de nem ugy a két kisebb, kiket a Körös áldozatul tudtak már. Képzhetjük a szerencsétlen apa fájdalmát, midőn 4 gyermeke közül kettőt elvesztettnek tudott, de elgondolhatjuk örömet, midőn hírel hozták, hogy elvesztettnek hitt gyermekei élnek, egy kis viskóban a Körös partján. Történt pedig a dolog így: hogy midőn a kocsi s a nagyobb gyermekek a kisbetteket elvesztettnek gondolván, a rémhirrel hazamentek, egy a folyó partján lakó szegény asszony látva a katasztrófát, leányával a kisdedek megmentésére sietett, mi sikerülvén, viskójában fel is melegíté a félig megdermedteteket.

— **Elfogott rablói.** A p. teremi szatmármegyei erdőn keresztül vezetó országúton futóbetnyárok garázdálkodtak. — Több oldalról felmerült panasz folytán a betnyárok üldözöbe vétettek azonban egyidejű eredményletlenül. Végre Andrassy Gyula csendbiztos Dobos Pál mészalkai és Sopronyi Mihály kerületi csendlegények kíséretében a mult hétfőn a mihályfalvi tanya nyomra találván, üldözöket szakadatlanul folytatták október 15-ig, a mikor éjjel sikerült Veres Sándort Encsencsen elfogni, ki beismerte, hogy egyik másik uradalmi tiszthez ő üzengetett be élelmi szerért és pénzért, s bár ő mindig ugy üzent be, hogy négyen vannak, de neki társai nem voltak s egyedül magában barangolt az erdőben s a tanyaikon. Azt hiszik azonban, hogy a vizsgálat mást fog kideríteni. Az elfogott betnyár már harmadizben szökött meg a katonaságtól. Ha igaz volna az, hogy csak egyedül garázdálkodott, a félelmesé vált utvonat megszabadult a garázdálkodótól, mint hogy jelenleg az már a nagy-károlyi kir. járásbírószág börtönében van elzárva.

— **A halál lett völegénye.** Tiszaföldvári lakos G. Pap Károly 19 éves Klára nevű hajadon leánya, ki Kövér Károly, martfű pusztai nagy birtokos gazdatisztjénél, Simonyi Gábornál szolgált, folyó hó 15-én szülői látogatására Tiszaföldvárra ment, — honnan rövid családi együttlé után még a nap szolgálati helyére visszatért. Szomorú volt a leány — mint állítják — azért, hogy szülői szivvonzalma ellenére számára férjet választottak és ezen választásuknak szigorral akartak érvényt szerezni. Midőn a lány visszaérkezett, korszót vett kezébe és a kutra ballagott; ott sokáig szomoruan elgondolkozott, míg végre azon elhatározással, hogy inkább a halál, mint a szíve ellenére választott életpár lesz völegénye — a kutba ugrott. A távolban foglalkozó majorsági béres asszonyok ezt észrevéve, a kulcsárral együtt azonnal a kuthoz szaladtak, a kinek is rövid idő alatt egy vasmacska segítségével sikerült a lányt kihuzni a kutból, de a segély későn érkezett.

— **Koldus, aki állásáról lemond!** Csaba város szegényeit nem engedni koldulni, hanem külön épületet emelt számukra, a hol mindennel ellátja őket. A napokban uj ruhát adtak rájuk, egyszersmind az a rendelet is jött, hogy meg kell őket mind nyírni. A rendelet azonban nem vált ellenállásá talált. Az egyik koldus éles szavakban adott kifejezést méltatlankodásának a felett, hogy őt legszebb díszelő, hajától akarják megfosztani, s mikor tiltakozásának semmi sikere nem lett, — indignációjá a legfőbb fokra hágott,

s azt mondta, hogy mintsem haját levágják, ő inkább lemond állásáról!

— **Meghiussult laka d a l o m.** Szentesen érdekes jelenet adta elő magát esketeskör az evang. templomban. Midőn a pap a szokásos kérdések után felhívta a fiatal házaspárt, hogy térdepeljen le, a völegény nem akart letérdelni. Miután minden unszolás hiába volt, a pap megidézte a házaspárt a parochiára, hol a völegény visszalépése okául azt hozta föl, hogy a menyasszony kancsi A pap csodálkozva kérde: hogy nem vehette azt észre előbb? Mire a völegény azzal válaszolt, hogy menyasszonyát csak éjszakának idején látogatta s e hiányosságot észre nem vehette. A házasság füstbement, s a menyasszony némi kárpótlás után nem is erőszakolta azt többé.

— **Kincs nincs.** Mocsolád községben, Baranyában egy földmives azzal ámitotta el szomszédjának fiatal lányát, hogy a vaszari erdőben elrejtett kincs van, mely körül egy elátkozott leány bolyong mezitelenül, ki mihelyt ruhát kap magára, azonnal felöltö a kincset. S rábírta, hogy vegyen magához két ölt ruhát és menjen vele röggel az erdőbe, hogy ott a fellelendő kincsből majd ok is kikapják a fölszabadító ruháért az illó honorariumot. A leány el is ment vele az erdőbe, — hol a brutális ember erőszakot tett rája s csak késő este bocsátá haza. Az odavitt ruhákkal az erdő sűrűjébe tűnt el, és mert a leány az egyik völgyből füstöt látott, pásztor pedig arra nem jár, valószínű, hogy a vidéken garázdálkodó rablókban adta át a szoknyákat átöltözésre. A leány elpanaszlá a dolgot atyjának, ki azt a falusi bíró elé vivőn, a vétékessel kiegyezett, kapván tőle egy tehenet, 500 cserépet, 15 frotot és felszántatta vele minden földjét.

— **Élelekjelenlet.** Valakinek valami beszédet kellett tartani valahol. Azt hisszük, e körülményes meghatározásból mindenki tudni fogja, hol és kivel esett meg e dolog. Nagyon fohaszkodva kezdő emberünk: „Mielőtt tisztelt gyülekezet... azaz... tisztelt gyülekezet, mielőtt beszédemet... akarnám mondani, mielőtt beszédemet tisztelt gyülekezet megkezdéném, s itt látván, hogy mindjárt tökéletesen belesül, — tehát tisztelt gyülekezet, mielőtt beszédemet megkezdéném, ... be végzem.” Azzal leült.

— **Vigasztalás.** A telekkönyvvezetők vizsgálatának bizottsága előtt egy zsidó polgártárs meg egy tót zatyafi szepeg. A zsidó átmege, a tót megbukik. Vizsgálat után nagy panaszkodva mondja a tót aspiráns a zsidónak: „En nem tudom mi lehet az oka, hogy megbuktattak; pedig vizsgálat előtt minden censornál tisztelgettem. Minden tekintetbe vehető körülményt felhoztak és ok biztattak. Bizonyára haragszának rám, hogy megbuktattak.” „Igen — válaszolt a szerencsésebb zsidó, — haragszának, hogy számár vagy.”

— **Zinz Z. fogorvos N. Szébenből** jelenleg M. V. vársárhelyt idözik s pár nap mulva városunkba érkezik. Előre is ajánljuk az érdekeltek figyelmebe.

Érték- és váltó-árnyalam a bécsi cs. kir. nyilvános tőzsdén október 24

Magyar aranyáradék	86.05
„ kincstári utványok I. kibocsátás	114.50
„ „ „ II. „ „	73.75
„ keleti vasuti II. kibocsátási államkötv.	85.25
M. aranyáradék	81.75
1860. államosorog	127.-
Oszttrak nemzeti bankrészvény	834.-
„ hitelintézeti	254.-
Magyar hitelbank	207.50
Ezüst	—
Cs. kir. arany	5.58
Napoleonár	9.35
Német birodalmi márka	57.80
London	117.20

Felölös szerkesztő: Málk József.
Kiadótulajdonos: Bernstein Márk.

Ertesítés.

A háromszéki háziipar-egyesület közvetítésével felállított műfestedébe aldirthoz egy tanuló kerestetik, ki felsőnép-, polgári népiscola, vagy algyannasiam legalább három osztályát jó eredménnyel végezte, mintegy 14—15 éves, jó erkölcsű fiu szorgalom és jó magaviselet tanúsítása mellett három évi gyakorlat után tanulmányának külföldön leendő tökéletesítése végett állami segélyre is számíthat.

Sepsi-Szentgyörgy, 1879. okt. 20-án.
Sándor István,
műfestedé-tulajdonos.